

Gregers Mærsk-Kristensens prædiken 2. søndag efter påske

Taler

Gregers Mærsk-Kristensen
Katolsk sognepræst

Dato

16. april 2023

Sted

Sct. Michaels Kirke, Kolding

Kære søstre og brødre, kan man godt være et nogenlunde fornuftigt tænkende menneske samtidig med, at man er kristen?

Ja, kan man godt være kritisk, kan man godt stille kritiske spørgsmål til også den kristne tro, og kan man godt insistere på at få nogle ordentlige svar, samtidig med at man er kristen?

Og kan man godt nøgternt og faktuelts dels søge og dels efterprøve sandheden, ikke blot den videnskabelige sandhed, men også, men også den sandhed, der måtte forpligte én religiøst og moralsk, samtidig med at man er kristen?

Ja, ja, ja, ja! Selvfølgelig kan man det! Bare spørg Thomas, altså disciplen og apostlen Thomas, som vi hører om i dag!!!

Thomas var en tænkter. Thomas stillede kritiske spørgsmål. Thomas insisterede på at få ordentlige svar.

Thomas søgte og efterprøvede sandheden i og bag det hele.

Men, og dét er rigtigt vigtigt at få med her, Thomas var også et menneske, der var parat til at lade sig forpligte af sandheden.

Ja, Thomas var parat til at tage konsekvenserne af den sandhed, som han havde fundet. Og Thomas var parat til at gøre det, som sandheden bød ham gøre.

Og ved I hvad, kære søstre og brødre? Jeg har set hans fodaftryk! Det er rigtigt!

På bjerget Kurisumudy, i delstaten Kerala i Indien, kan man se et nydeligt

udformet fodaftryk, der på en eller anden måde er blevet lavet i den rå klippe.

Og ifølge den lokale tradition så er det altså den hellige Thomas' fodaftryk.

Og apropos det med at søge sandheden, det med at have lov til at være kritisk - nej, det er ikke noget, som vores tro står og falder med, om det virkelig ER den hellige Thomas' fodspor.

Men det er da en god historie, er det ikke?

Og så meget rigtighed er der da til historien, at apostlen Thomas med ret stor sandsynlighed endte sine dage i Indien.

I hvert fald ved vi, at da de første portugisiske missionærer ankom til landet i det 16. århundrede, så fandt de, til deres overraskelse, en stor blomstrende kristen kirke.

De, der kom i denne kirke, kaldte sig Thomaskristne. Og de mente selv, at apostlen Thomas havde grundlagt deres kirke.

Men, kære søstre og brødre, hvordan kunne den hellige Thomas dog være endt i Kerala i Indien?

Ja, det har faktisk en hel masse at gøre med dette at søge sandheden. Det har faktisk en hel masse at gøre med dette være kritisk og bruge sin sunde fornuft.

Og ikke mindst så har det alt at gøre med dette at tage konsekvensen af den sandhed, som man måtte have fundet.

Kære søstre og brødre, Thomas er faktisk én af mine favorithelgener. I modsætning til den entusiastiske apostel Peter, så er der noget dejligt nøgternt og "nede på jorden" over apostlen Thomas.

Op igennem historien er Thomas noget nedladende blevet kaldt "Tvivleren."

Hvorfor? Ja, fordi Thomas i første omgang ikke ville tro på, at Jesus var opstået fra de døde.

Thomas ville ikke blot tro på de andres udsagn, da de begejstrede berettede, at de havde set Jesus som opstået fra de døde.

Tværtimod! Thomas ville have beviser.

Uden, at det fysisk var bevidst, eller i hvert fald sandsynliggjort, ville Thomas ikke tro på noget som helst!!!

Denne insisteren på at ville have fornuften med, denne insisteren på at ville overbevises med gode og håndgribelige argumenter, den er Thomas siden blevet bebrejdet.

Men ved I hvad, kære søstre brødre? Dét synes jeg faktisk er stærkt uretfærdigt!

Thomas var ikke nogen tvivler på den måde, at han nægtede at tro.

Nej, grundlæggende var Thomas vel bare et menneske, der ville have ordentligt besked.

Og dét ville Thomas, fordi han, måske bedre end nogen af de andre disciple, fornemmede, at dét med at følge Jesus efter kunne koste. Ja, det kunne koste ham endog hans liv

Ud fra denne erkendelse, længe før påskens voldsomme begivenheder, havde Thomas derfor også sagt til de andre disciple: "Lad os drage op til Jerusalem og dø sammen med Jesus!"

Thomas forstod således, førend de andre disciple, at har man først fundet en absolut sandhed, så kræver denne sandhed absolut alt af én.

Det gjaldt for Thomas dengang.

Men det gælder faktisk også for os i dag.

Men kære søstre og brødre, for at finde denne absolutte sandhed, så må vi bruge vores fornuft, så må vi bruge vores kritiske sans, så må vi stille spørgsmål, så må vi insistere på ordentlige svar.

Den gamle professor i filosofi, Pave Johannes Paul den Anden, skrev for mange år siden en helt fantastisk rundskrivelse med titlen: "Fides et Ratio" altså "Tro og Fornuft".

Med et citat af Den hellige Augustin slog paven i denne rundskrivelse fast, og jeg citerer: "Troende er også tænkere. Når de tror, tænker de, og når de tænker, tror de... Hvis troen ikke tænker, er den intet".

Et andet sted tilføjer Pave Johannes Paul den Anden: "Hvis der ikke er noget fornuftens samtykke, er der ingen tro, foruden fornuftens samtykke tror man ikke virkeligt".

Så, kære søstre og brødre, brug jeres sunde fornuft, brug jeres kritiske sans, stil spørgsmål og søg sandhed. Ja, søg den videnskabelig sandhed. Og søg den sandhed, der forpligter såvel trosmæssigt som moralsk.

Det gjorde den katolske præst Georges Lemaître, der efter at have studeret og observeret, hvordan universet konstant udvider sig, først kom på teorien bag "The big Bang".

Og det gjorde vores egen Niels Steensen, som var den første danske katolske biskop efter reformationen.

Niels Steensen bedrev i 1600-tallet banebrydende forskning indenfor to så vidt forskellige områder som anatomi og geologi.

Det var Niels Steensen, der sagde de berømmelige ord:

Skønt er det, vi ser

Skønnere er det, vi forstår

Men langt det skønneste er dog det, vor forstand ikke kan rumme.

Kære søstre og brødre, den dag for længe siden SÅ disciplen Thomas dén Jesus, der var opstået otte dage forinden. Og det var SKØNT.

Men den dag for længe siden FORSTOD apostlen Thomas også, at Jesus var midt iblandt dem og ville være det helt til jordens ende, ja, endog helt til Sydindien. Og det var jo SKØNNERE.

Men SKØNNEST var dog det, som hans forstand ikke kunne rumme. Dét som Thomas blot måtte falde på knæ for, da han, i mødet med den opstandne Jesus, erkendte og bekendte: "Min Herre og min Gud!"

Så ja, kære søstre og brødre, forsk, gør brug af alle mulige videnskabelige tilgange og sæt jer grundigt ind i tingene.

På det trosmæssige område, læs jeres Bibel, studér de kirkelige overleveringer, og sæt jer således grundigt ind i jeres tro.

Stil hjertens gerne kritiske spørgsmål. Masser af kritiske spørgsmål. Gå til dem, som I mener, kan give jer nogle svar. Lad jer ikke spise af med letkøbte svar.

Og må vi alle, efterhånden, og med fornuftens samtykke, nå frem til en større indsigt i, til en større erkendelse af, ikke blot af vores materielle verden, men også af vores tro.

Men må vi da også, som salige Niels Steensen, forstå, at SKØNNEST er dog DET, som vor forstand ikke kan rumme.

Ja, må vi, som disciplen Thomas, om lidt, når vi modtager Kristi legeme og blod, blot knæle, blot knæle og tage imod, og sige med Thomas: "Min Herre og min Gud!"

AMEN

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

2. søndag efter påske, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/gregers-maersk-kristensens-praediken-2-sondag-efter-paske>